

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/100/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216207016
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Huszár
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1216207016.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Huszára a členiek senátu JUDr. Zuzany Posluchovej a JUDr. Magdalény Florekovej, v právnej veci žalobcu : Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov L. Č.. XX-XX, so sídlom Košická č.24, Bratislava, IČO: 30 791 723, zastúpeného JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, Klincova č. 35, Bratislava, proti žalovanej: G.. Y. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. Č.. XXXX/XX, R., zastúpenej Mgr. Kamilom Suchodolským, advokátom, Kúpeľná č. 84, Revúca, o uloženie povinnosti vypratať rozostavaný byt, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.januára 2017 č. k. 58C/77/2016 - 82 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal žalovanej uloženia povinnosť vypratať rozostavaný byt č. XX-W., 4. mezanín, vchod L. Č.. XX, nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavenom na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, zapísanom na LV Okresného úradu Bratislava č. XXXX, okres Bratislava II, obec Bratislava, m. č. Ružinov, k. ú. Nivy (ďalej len „rozostavaný byt“) a rozhodol, že žalovanej sa priznáva náhrada trov konania.

1.1. Vo svojom rozhodnutí uviedol, že vec bola prejednaná v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa § 180 C.s.p.. Právny zástupca žalobcu bol opakovane predvolaný na pojednávania (termín 21.11.2016 a 23.01.2017), kedy podaniami z 18.11.2016 a 16.01.2017 ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu práceneschopnosti. Podľa potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti mala PN advokáta začať dňom 16.01.2017. Žalobca bol opakovane predvolaný na termíny pojednávania, predvolanie si prevzal dňa 29.09.2016 a dňa 30.11.2016, na pojednávania sa nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Od advokáta podľa § 183 ods. 2 C.s.p. možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročeniu pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu. Za dôvod, ktorý nastal krátko pred pojednávaním je možné považovať taký dôvod, ktorý z časového hľadiska nastal v deň, respektíve najviac dva dni pred termínom pojednávania. Keďže advokátovi začala práceneschopnosť dňom 16.01.2017 a termín pojednávania bol stanovený na 23.01.2017, mal dostatočný časový predstih zvoliť si substitúta. Súd pritom už raz vzhľadom na právo na spravodlivý proces žiadosti právneho zástupcu žalobcu na odročenie pojednávania vyhovel - dňa 21.11.2016 a to napriek tomu, že v zmysle citovaného ustanovenia § 183 ods. 2 C.s.p. žiadosť o odročenie nebola dôvodná a od advokáta bolo možné spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom.

1.2. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 123, § 124, §126 Občianskeho zákonníka, keď uviedol, že vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo zákon. Vlastníctvom alebo vlastníckym právom treba rozumieť právo ovládať vec, najmä ju držať, užívať, požívať a nakladať s ňou vlastnou mocou, ktorá nie je závislá od žiadnej

inej moci kohokoľvek k tej istej veci. Definovanie práv vlastníka platí pre každého vlastníka, pretože ústavné právo ani zákon nerozlišuje medzi druhmi a formami vlastníctva. Vlastnícke právo má u každého vlastníka rovnaký zákonný obsah a požíva rovnakú ochranu. Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene, t.j. bez právneho dôvodu, zadržáva vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Ustanovenie § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje nárok vlastníka na súdnu ochranu, kedy súdnu ochranu vlastníckeho práva je možné uplatniť žalobou na vydanie veci a tzv. zapieracou žalobou. Obe žaloby chránia obsah vlastníckeho práva. V tomto spore sa žalobca ako právnická osoba, ktorá bola založená podľa zákona č. 182/1993 Z. z. za účelom správy spoločných častí a spoločných zariadení domu, nebytových priestorov, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, príslušenstva a príľahlých pozemkov domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť vypratať rozostavaný byt.

1.3. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že aktívne legitimovaným subjektom pri podaní žaloby na vypratanie nehnuteľnosti je jej vlastníka a vlastnícke právo musí trvať až do poskytnutia súdnej ochrany. Nie je pritom ani rozhodujúce, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka. Žalobca ako správca bytového domu v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z. podal žalobný návrh na začatie konania vo vlastnom mene, hoci nebol a nie je nositeľom práva, o ktoré v tomto spore ide. Tento právny názor, týkajúci sa nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu, podporuje aj judikatúra: napr. z rozhodnutia A. vyplýva, že "základnou podmienkou úspechu všetkých žalôb vo veciach vlastníckych je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu. Bez preukázania svojho vlastníckeho práva nie je žalobca aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi príslúcha." Aktívna legitimácia je teoretická právna konštrukcia vyplývajúca z hmotného práva, na základe ktorej vystupuje subjekt ako nositeľ oprávnenia, o ktoré v spore ide. Žalobca v danom prípade žiadnym spôsobom neosvedčil existenciu svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti a z toho vyvodzujúci nárok na súdnu ochranu. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie v spore bol prvoradý a najzákladnejší dôvod zamietnutia tejto žaloby. Ďalšie námietky žalovanej, napr. ohľadne nedostatku procesnej podmienky núteného spoločenstva v zmysle ustanovenia § 78 Civilného sporového poriadku neboli pre rozhodnutie súdu právne relevantné, preto sa nimi v odôvodnení rozsudku už nezaoberal. Je ale možné dodať, že každý zo spoluvlastníkov (aj keď nejde o väčšinového spoluvlastníka) je oprávnený podať žalobu a domáhať sa voči tretej osobe vypratania celej spoločnej veci /rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo 80/02/. Nejde tu totiž o vzťah medzi spoluvlastníkmi navzájom, ale o vzťah spoluvlastníka k tretej osobe, ktorá môže užívať nehnuteľnosť neoprávnene.

1.4. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovaná mala v spore plný úspech, preto jej súd priznal náhradu trov konania a s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením v súlade s §262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, ktorý žiadal aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Ku skutkovému stavu žalobca uviedol, že žaloba bola podaná z dôvodu, že žalovaná býva v uvedenom rozostavanom byte a tento užíva bez existencie stavebného povolenia, rozhodnutia o povolení predčasného užívania rozostavaného bytu, kolaudačného rozhodnutia a pod. V predmetnej Zmluve o nadstavbe bolo okrem iného dojednané, že vlastníkom novovystavaných bytov vrátane spoluvlastníckych podielov na spoločných častiach a zariadeniach domu prislúchajúcich k jednotlivým novovystavaným bytom vo veľkosti určenej zmluvou sa stane spoločnosť PREŠPOROK, DRUŽSTVO SLOVAKIA. K nadobudnutiu vlastníckeho práva a k tomu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu však malo dôjsť až na základe splnenia odkladacej podmienky, t.j. keď po právoplatnosti rozhodnutia príslušného stavebného úradu o kolaudácii nadstavby, dôjde k vkladu vlastníckeho práva k uvedeným nehnuteľnostiam v prospech spoločnosti PREŠPOROK, DRUŽSTVO SLOVAKIA na základe podaného návrhu na vklad. Spoločnosť a vlastníci bytov a nebytových priestorov (skutoční) sa dohodli, že vlastníkom bytov a nebytových priestorov zanikne vlastníctvo k tej časti podielu priestoru na spoločných častiach a zariadeniach domu, v ktorej budú novovystavané byty zriadené, a to okamihom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vklade vlastníckeho práva k novovystavaným bytom po ich riadnej kolaudácii. Uvedeným okamihom malo zároveň dôjsť k zmene veľkosti spoluvlastníckych podielov zmluvných strán na spoločných častiach domu a spoločných zariadeniach domu. Vychádzajúc zo zmluvných dojednaní Zmluvy o nadstavbe, podľa ktorej vlastníctvo k novovystavaným bytom malo na stavebníka prejsť až dňom nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, vrátane jednotlivých podielov priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach je zrejmé, že stav zapísaný na LV č. XXXX, kat. úz. Nivy v časti údajov vzťahujúcich sa k existencii bytov vo výstavbe a následne rozostavaných bytov, hrubo odporoval prijatým zmluvným dojednaniam. Pozornosti spoločnosti PREŠPOROK, DRUŽSTVO

SLOVAKIA ako aj žalovanej unikla skutočnosť, že vznik vlastníckeho práva k nadstavaným 14 bytovým jednotkám bol podmienený právoplatným ukončením nadstavby, k čomu nikdy nedošlo. Jedná sa o byty rozostavané, neskolaudované a nespôsobilé k trvalému užívaniu. Žalovaná daný stav prehliada a rozostavaný užíva ako riadne skolaudovaný byt.

2.1. K porušeniu zásady *nemo plus iuris a neexistencii vlastníctva* u žalovanej žalobca poukázal nato, že je nepochybné, že nadobudnutie vlastníckeho práva k jednotlivým bytom bolo v zmysle Zmluvy o nadstavbe bytov jednoznačne viazané na splnenie odkladacej podmienky, v zmysle ktorej predpokladom nadobudnutia vlastníckeho práva v prospech spoločnosti PREŠPOROK, DRUŽSTVA SLOVAKIA k novovystavaným bytom a k nim podľa Zmluvy prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na, spoločných častiach a zariadeniach domu malo byť úplné vykonanie stavby zavŕšené jej kolaudáciou, t.j. právoplatným kolaudačným rozhodnutím. Súd prvej inštancie pochybil, keď žalovanú považoval za vlastníčku predmetného rozostavaného bytu. Žalovaná vlastníčkou predmetného bytu nie je, nakoľko uvedený rozostavaný byt nemohla nadobudnúť od nevlastníka, keďže ako bolo uvedené, spoločnosť PREŠPOROK, DRUŽSTVO SLOVAKIA pre nenaplnenie odkladacej podmienky a nevydanie kolaudačného rozhodnutia nenadobudla vlastnícke právo k jednotlivým rozostavaným bytom. Žalovaná teda rozostavaný byt užíva v rozpore so zákonom ako riadne skolaudovaný byt a bez existencie vlastníckeho práva v k veci, ktorá má byť predmetom vlastníctva (v danom prípade rozostavaný byt).

2.2. K zásahu do vlastníckeho práva vlastníkov bytov a nebytových priestorov zastúpených žalobcom uviedol, že žalovaná uzatvorením zmluvy, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva k rozostavanému bytu, porušila vlastnícke právo všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov ako zmluvných strán 2/-42/ k spoločným častiam a zariadeniam domu, keďže na LV č. XXXX, kat. úz.: Nivy sú v súčasnosti zapísaní ako vlastníci príslušnej časti spoluvlastníckeho podielu k spoločným častiam a zariadeniam domu, vlastníci pôvodných bytov v bytovom dome L. XX-XX. Žalovaná užíva stavebne neukončenú a neskolaudovanú nadstavbu na bytovom dome L. XX-XX v Bratislave, v rozpore správnou úpravou vymedzenou zákonom č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (Stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, čím porušuje práva reálnych vlastníkov bytov v bytovom dome L. XX-XX. Žalobca mal za to, že tretia osoba - žalovaná ako nevlastník, bez právneho dôvodu užíva spoločné priestory a spoločné zariadenia domu a v rozpore s osobitnou právnou úpravou užíva stavebne neukončenú a neskolaudovanú časť nadstavby na bytovom dome L. XX- XX v Bratislave. Žalobca vo veci chce dosiahnuť stav, kedy vlastnícke právo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome L. XX-XX nebude narušené a dôjde k odstráneniu protiprávneho stavu, t.j. stavu kedy sú užívané stavebne neukončené a neskolaudované priestory na trvalé bývanie tretích osôb.

2.3. K aktívnej legitímácii žalobca uviedol, že je právnickou osobou, ktorá bola založená podľa § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov, pričom spravuje spoločné časti domu a spoločné zariadenia domu, nebytové priestory, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, príslušenstvo a príľahlý pozemok vrátane ich údržby a obnovy. Žalobca súčasne zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v bytovom dome L. XX-XX v Bratislave. S poukazom na § 6 ods. 2 písm. e) citovaného zákona č. 182/1993 Z.z. je zabezpečovanie ochrany vlastníckych a spoluvlastníckych práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súvislosti s neoprávneným zásahom do spoločných častí a spoločných zariadení domu a pozemku, ich neoprávneným užívaním tretími osobami a pod. v kompetencii žalobcu ako spoločenstva zriadeného v zmysle § 6 ods.1 cit. zákona. Žalobca je teda oprávnený vo veciach zabezpečenia ochrany proti neoprávnenému zásahu túto zabezpečiť cestou súdu v mene ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Túto ochranu je však možné zabezpečiť v prejednávanej veci len cestou žaloby o vypratanie rozostavaného bytu. Teda aj keď vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome predstavujú v súvislosti s realizáciou vlastníckych práv nerozlúčné spoločenstvo, na účel zabezpečenia ochrany proti zásahu do spoločných práv založených spoluvlastníctvom spoločných priestorov, spoločných častí a zariadení domu a pozemku je v zmysle ust. § 6 ods. 2 písm. e/ zákona č. 182/1993 Z.z. oprávnený žalobca ako spoločenstvo.

2.4. Záverom žalobca namietal, že došlo k porušeniu jeho práva na prístup k súdu a verejné vyhlásenie rozsudku v jeho prítomnosti. V prejednávanej právnej veci sa malo uskutočniť pojednávanie dňa 23.01.2017. Právny zástupca žalobcu požiadal súd prvého stupňa o odročenie pojednávania nariadeného na deň 23.01.2017 o 09:30 hod., pričom žiadosť o odročenie pojednávania poslal súdu s dostatočným predstihom dňa 16.01.2017. Dôvodom pre odročenie pojednávania bola pracovná neschopnosť právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa podrobil rozsiahlej operácii, ktorej následkom bolo obmedzenie funkciu pohybového aparátu, a ktoré si vyžiadalo lôžkovú starostlivosť a navyše išlo o akútny operačný zákrok vykonávaný v Trnave, t.j. mimo sídla advokáta. Z uvedených dôvodov nebolo objektívne možné zabezpečiť dostavenie sa do advokátskej kancelárie, odovzdanie spisového materiálu

a poverenia inému advokátovi. Navyše v súlade s ust. § 183 ods. 4 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku požiadal právny zástupca žalobcu súd o oznámenie, ako konajúci súd návrh na odročenie pojednávania posúdil pre prípadné vykonanie ďalších úkonov. Súd prvej inštancie však uvedenú oznamovaciu povinnosť nesplnil a predmetnú vec prejednal v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Nesplnenie povinnosti súdu vyplývajúcej z ust. § 183 ods. 4 zákona C.s.p., t.j. bezodkladne oznámiť právnemu zástupcovi žalobcu, ako návrh na odročenie pojednávania posúdil, však zrejme nebránila konajúcemu súdu vo vydaní rozsudku, ktorým konajúci súd rozhodol vo veci samej. V dôsledku uvedeného postupu súdu prvej inštancie a nemohol právny zástupca vykonať iné úkony na zabezpečenie riadneho zastúpenia žalobcu, bolo odňaté právo žalobcu ako účastníka konania vyjadriť sa k doposiaľ vykonanému dokazovaniu, prípadne sa vyjadriť či navrhuje vykonanie ďalšieho dokazovania, bolo mu odňaté právo záverečnej reči, ktorého sa nikdy výslovne ani konkludentne nevzdal a vyhlásením rozsudku vo veci samej v neprítomnosti žalobcu bez predchádzajúceho upozornenia, resp. upovedomenia mu bolo, taktiež odňaté právo na verejné vyhlásenie rozsudku. V danom význame poukázal na závery prijaté nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 21.05.2003, sp. zn.: I. ÚS 5/02.

2.5. Záverom uviedol, že súd prvej inštancie porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď svoj rozsudok nedostatočne odôvodnil, porušil základné zásady civilného konania, nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vec bola rozhodnutá a právne posúdená v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 1.7.2016 / ďalej len „C.s.p.“/ ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

5. Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie C.s.p. preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že je nutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušiť, keďže postupom prvoinštančného súdu bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý súdny proces.

6. Žalobca v odvolaní okrem iného namietal, že došlo k porušeniu jeho práva na prístup k súdu a verejné vyhlásenie rozsudku v jeho prítomnosti (pozri odsek 2.4.) a súd prvej inštancie si nesplnil povinnosti vyplývajúcej z ust. § 183 ods. 4 zákona C.s.p., a neoznámil právnemu zástupcovi žalobcu, ako jeho návrh na odročenie pojednávania posúdil, konal vo veci a aj rozhodol.

7. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces (do 30.6.2016 Občiansky súdny poriadok). O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

8. Podľa § 183 ods. 1 C.s.p. pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Pojednávanie môže byť na návrh strany odročené len vtedy, ak sa strana alebo jej zástupca z dôležitých dôvodov nemôže dostaviť na pojednávanie a zároveň od nich nemožno spravodlivo žiadať, aby sa na pojednávaní nechali zastúpiť.

9. Podľa § 183 ods. 2 C.s.p. od advokáta možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Od strany možno vždy spravodlivo žiadať, aby sa dala na ďalšom pojednávaní zastúpiť inou osobou, ak k odročению pojednávania došlo z dôvodu jej nepriaznivého zdravotného stavu.

10. Podľa § 183 ods. 4 C.s.p. ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.

11. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie nariadil pojednávanie na deň 23.1.2017. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené žalobcovi 30.11.2016, právnemu zástupcovi žalobcu dňa 5.12.2016. Podaním doručeným súd prvej inštancie dňa 16.1.2017 elektronickým prostriedkami bez

autorizácie podľa osobitného predpisu (toto bolo doručené aj v listinnej podobe dňa 18.1.2017) právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu práceneschopnosti, s tým, že sa nemôže zúčastniť pojednávania bez rizika zhoršenia svojho zdravotného stavu. K ospravedlneniu pripojil Potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti , ktoré bolo od 16.1.2017 a zároveň žiadal aby súd v zmysle § 183 ods. 4 C.s.p. na adresu elektronickej pošty v tomto podaní uvedenú alebo na riadnu adresu oznámil ako jeho návrh na odročenie pojednávania posúdil.

11.1. Súd prvej inštancie v zmysle § 180 C.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu , keď mal zato, že odd advokáta podľa § 183 ods. 2 C.s.p. možno okrem dôvodov, ktoré nastali krátko pred pojednávaním a okrem prípadu, ak advokát súdu preukáže, že strana, ktorú zastupuje, odôvodnene trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, vždy spravodlivo žiadať, aby sa dal zastúpiť iným advokátom. Za dôvod, ktorý nastal krátko pred pojednávaním je možné považovať taký dôvod, ktorý z časového hľadiska nastal v deň, respektíve najviac dva dni pred termínom pojednávania. Keďže advokátovi začala práceneschopnosť dňom 16.01.2017 a termín pojednávania bol stanovený na 23.01.2017, mal dostatočný časový predstih zvoliť si substitúta.

12. Odvolací súd sa stotožňuje zo závermi súdu prvej inštancie, že v danom prípade nebol dôvod na odročenie pojednávania, z dôvodov na strane právneho zástupcu žalobcu. Súd prvej inštancie ale právneho zástupcu žalobcu neupovedomil, že dôvod na odročenie nie je dôležitý.

12.1. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe ktorá je vyjadrená predovšetkým v stanoviskách alebo rozhodnutiach najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovisk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (pozri R 66/2017) pokiaľ súd neodročil pojednávanie, pričom neakceptoval riadnu žiadosť strany sporu o odročenie pojednávania bez toho, aby podľa ustanovenia § 183 ods. 4 C.s.p. (predtým § 119 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) túto skutočnosť oznámil strane sporu na emailovú adresu uvedenú spôsobom určeným zákonom, ide o postup, ktorým súd znemožnil realizovať strane sporu jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. V zmysle vyššie uvedeného súd prvej inštancie svojim nesprávnym procesným postupom, keď neoznámil právnomu zástupcovi žalobcu v zmysle § 183 ods. 4 C.s.p. ako jeho návrh na odročenie pojednávania posúdil znemožnil strane sporu a to žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) . Korekciu porušených procesných práv žalobcu možno v odvolacom konaní docieľiť len zrušením takéhoto rozsudku, preto nezostalo odvolaciemu súdu iné riešenie ako napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. zrušiť a s odkazom na ustanovenie § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vzhľadom na procesný dôvod zrušenia rozsudku odvolací súd nemohol zaujať stanovisko k opodstatnenosti uplatneného nároku, pretože by to bolo v tomto štádiu konania predčasné, lebo pokiaľ sa v odvolacom konaní zistí také porušenie procesných práv, ktoré má za následok porušenie práva na spravodlivý proces odvolací súd napadnuté rozhodnutie zruší bez toho, aby posudzoval opodstatnenosť uplatnenia odvolacích dôvodov.

14. V ďalšom konaní bude súd prvého stupňa povinný riadiť sa názorom odvolacieho súdu, ktorým je podľa § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný. Bude úlohou súdu prvej inštancie v zmysle § 177 a nasl. opätovne nariadiť pojednávanie a po vykonanom dokazovaní na podklade navrhnutých, resp. predložených dôkazov vo veci opätovne rozhodnúť , keď nové rozhodnutie musí spĺňať požiadavky kladené na súdne rozhodnutie v zmysle § 220 ods. 2, 3, 4 C.s.p.

15. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie ako o trovách prvostupňového tak i odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolaťel' musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie,

c/ dovolaťel' v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého prvej inštancie (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaťel' uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).